

אשכול יוסף

מאוצרותיו של הרב יוסף חי סימן טוב שליט"א
מחבר סדרת הספרים "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים
וספרי "כרם יוסף" על הש"ס

מאת הרב יוסף חי סימן טוב שליט"א

דרשת שבת הזוודש | שורש טעם קריאת פרשת הזוודש

שבת לפני ר"ח ניסן קוראים בכל תפוצות ישראל פרשת החדש, כמבואר בגמרא מגילה (טז.), וכן נפסק ברמב"ם (מפילה ומשימת כפיס י"ג כ), ושו"ע (סי' מפ"א ס"ד). והנה בפשטות חיוב הקריאה מדרבנן, אמנם מרן החיד"א במחזיק ברכה (א"ח סי' קמ"ו סק"ב) כותב: לאחר שכתבתי בברכי יוסף שלכל הדעות פרשת שקלים והחדש לאו דאורייתא, ראיתי עתה באליה רבה שמדקדק מדברי הרשב"א בחי' שכ' כגון פרשת פרה ופרשת זכור וכיוצא בהן, דכוונתו על פרשת שקלים והחדש שגם הם דאורייתא, ובתוספות רבינו יהודה כ"י לברכות (י"ג ס"ה קול) כתב ג"כ שיתכן שד' פרשיות הן מהתורה, ע"כ.

ויש קצת להביא ראיה לדבר ממ"ש בירושלמי (מגילה פ"ג ס"ה), והובא בכל ראשונים (מגילה טז.), בדין הוא שיקדים החדש לפרה, שבאחד בניסן הוקם המשכן ובשני ימים בניסן נשרפה פרה אדומה, ולמה הקדימוה? מפני שהיא סהרתן של ישראל. והנה כבר ידעת שלדעת כמה מהראשונים פרשת פרה מדאורייתא, וכן דעת השו"ע (א"ח קמ"ו), וא"כ מה מקום היה להקדים פרשת החדש לפרשת פרה, והלא כלל ידוע בכל מקום שיש להקדים מצוה דאורייתא לדרבנן, אלא מוכח מהירושלמי שלמ"ד שפרשת פרה הוי דאורייתא, גם פרשת החדש דאורייתא, ויש לפלפל בזה, דמ"מ כיון שאין קיום ב' הקריאות יחד, אין ההקדמה מעכבת.

איך שיהיה, צ"ב בטעם קריאת פרשת החדש, דקריאת זכור הוא מדין מיוחד לקיים מ"ע של זכירת מחיית עמלק, ופרשת פרה לזרוז את ישראל להטעה, שכן בכל תחילת שנה בחודש ניסן היו נטהרים הכל כמבואר ביחזקאל (פק"מ ט"ז), וכן שקלים להכריז ולזרוז על נתינתן, שאינו מצוי חיוב נתינה בכל ישראל לקץ המזבח אלא בא' באדר שמשמעים על השקלים, אבל פרשת החדש שבפשטות עיקר טעם קריאתה משום מצות "משכו וקחו לכם", ושאר מצוות החדש, כמ"ש רש"י וכל הראשונים במסכת מגילה (טז.), שפרשת החדש נקראת משום פרשת הפסח, וכ"כ בסידור רש"י (סימן ע"א), ז"ל: "למה ברביעית החדש הזה, משום שעניינו של יום הוא". ולפי"ז צ"ב שלפני כל מועד היה צריך להיות דין לקרוא ענייני המועד, ומדוע לפני סוכות אין קוראים בפרשת בניית הסוכה, ולקחתם לכם פרי עץ הדר, וכן לפני כל רגל להודיע חיוב קרבנות החג, ומה נשתנה חיוב פרשת החדש לפני חג הפסח?

והנה האבודרהם (ג' פשוט) כתב, שקוראים בפרשת החדש להודיע לעם שבשבוע הנגמס יהיה ר"ח ניסן ויכינו עצמם לעלות לרגל, ודבריו לכאן דברי פליאה שא"כ היה בדין לקרוא לפני כל ג' רגלים, להודיע שיכינו ישראל עצמם לעלות לרגל? זאת ועוד הלא בפרשת החדש שקוראים לא מוזכר עניין עלייה לרגל, ולדבריו יותר ראוי היה לקרוא בעניין חיוב עלייה לרגל, בפרשת שלוש פעמים יראה לך כל זכור?

עוד צ"ב בהנה המשנ"ב (סי' מפ"א סק"ב) כתב, שקוראים בפרשת החדש בשבת הסמוכה לר"ח ניסן כדי לקדש חודש ניסן, דכתיב בתורה "החדש הזה לכם ראש חדשים", וסיים: אבל אין זה עיקר הקידוש כי עיקר הקידוש הוא בעת ראית הלבנה שמקדשין אותו הב"ד, ואין הקריאה הזאת אלא מדרבנן, עכ"ל. וצ"ע כיון שקידוש החדש כל עניינו רק ע"י ראית הלבנה, וע"י ב"ד א"כ מה שייך אפ"י מדרבנן לקרוא משום קידוש החדש? עוד צ"ב דקידוש החדש אין עניינו דוקא לר"ח ניסן, אלא בכל חודש וחודש, ולדבריו היה מן הדין לקרוא בכל ר"ח? עוד צ"ע מדוע נזכר טעם כל הראשונים ונקט טעם מהחדש שכתב הלבוש?

ונראה בס"ד דקריאת פרשת החדש עומק עניינה, אינה רק להכריז על מצוות החדש, או על קידוש החדש, אלא תיקונה הז"ל או אפ"י הוא מהתורה, להכין ולזרוז את העם לקראת הגאולה הקרובה, כמ"ש בגמרא (ר"ה דף ט"ז), בניסן נגאלו ובניסן עתידין ליגאל, וא"כ החדש הזה שהוא מסוגל לגאולה, אנו קוראים פרשת החדש, וזה שאמר "משכו וקחו לכם", שאתם צריכים לצפות להאמין ולהיות בטוחים, להתפלל ולקוות על הגאולה, ואפ"י למשוך ולקחת כבר השה ולקושרו בכרעי המטה, ולהתכונן להקריב קרבן פסח בבית המקדש שיבנה במהרה בימינו. וזה פשט כוונת הראשונים משום פרשת הפסח, היינו שאנו מאמינים ומצפים לקיימו בקרוב, וזה ג"כ כוונת המשנ"ב על קידוש החדש, והיינו שאנו מצפים ומאמינים שיתחדש בקרוב עניין קידוש החדש, שזה מורה על אות קיום כל מצוות התורה, כהנים בעבודתן ולווים בדוכן וישראל במעמדן. ומבואר בזה"ק שלעתיד לבוא בגאולה הקרובה, הקב"ה

מוכרז לבאר שיש עניין עמוק בקריאת פרשת החדש שבת שלפני ר"ח ניסן, והקריאה לא מדין לדרוש לפני הרגל, שא"כ היה החיוב לקרוא לפני כל רגל, וגם החיוב לדרוש לפני הרגל זה רק בדרשה לפני התלמידים ולא בקריאת התורה, כמ"ש הפני יהושע (מגילה טז.). בעומד לבאר מ"ש במשנה שם, בחמישית חוזרין לכסדרן, דמאי קמ"ל הא מלתא דפשיטא היא, דמאי שנה שבת חמישית משאר כל שבתות השנה שלא הוצרך לומר שקורין בהן כסדרן, וביאר דשפיר הוצרך לשנות כן, שהרי טעם שקורין שקלים, משום שואלין ודורשין ל' יום ושתי שבתות לר"ג, (וה"פ פ"ק דפסחים דף י"ג ע"ג), וא"כ לפי"ז סד"א דכ"ש בשבת שלאחר ר"ח ובשבת שלפני פסח שסמכות יותר לפסח שייך יותר לקרוא בהן פרשת החדש הזה לכם מטעם דשואלין ודורשין, קמ"ל דבחישיית חוזרין לכסדרן, דעיקר מילתא דשואלין ודורשין בהלכות פסח לאו לעניין קריאת הפרשה בבית הכנסת איירי אלא לת"ח היושבים בבהמ"ד או עכ"פ הרב ותלמידיו, משא"כ לקרותה בבהמ"ד אינו אלא סייג ופנה בעלמא ורק הסמיכוהו אשואלין ודורשין כמו בפרשת שקלים.

אמנם בפשוטן של דברים, י"ל דשאני פסח שתיקנו לקרוא ולעורר את העם לפני פסח דזקא, לפי שקרבן פסח ואכילת חמץ הוא בכרת, ובכל השנה הכל רגילים ומורשים באכילת חמץ, לכן דזקא בזה יש תקנה מיוחדת של קריאת פרשת הפסח, שבה מוזכר פרשת הפסח, שמוללת קרבן פסח וג"כ איסור אכילת חמץ, דבלא"ה ג"כ איסור לשחוט קרבן פסח כשיש ברשותו חמץ, משא"כ המבטל מצות סוכה וד' מינים, הוי ביטול מצות עשה בשב ואל תעשה, ולא בכרת, וכי"ב ביארתי בחיבורי "אשכול יוסף" הגדש"פ (סי' א' י"ב ע"ג), טעם שנהגו ליתן קמחא דפסחא דזקא לפני פסח, כמ"ש הרמ"א (סי' מ"ט) בשם האור זרוע, ומקורו בירושלמי (ב"ב ד' ו' ובפני משה), וה"ט שבימי הפסח יש חשש שאם לא יתנו קמח לעניים, שמא מפני יוקר המצות המצוי אף עד עתה, יהיו איזה עניים ואביונים שכל ימות השנה אוכלים לחם צר ומים לחץ, אם לא תשיג ידם לקנות מצות יאכלו ח"ו חמץ מתוך עוניים וצרותם, ויתחייבו ח"ו כרת, שו"ד שכן תירץ מרן הח"ח (שע"ט ד' מב"ט סק"י) בשם מטה יהודה.

ובספר נחלת שדה (הגדה פ"ג ע"ג) הוסיף שעני קרוב יותר לחטוא, כמ"ש (שיריון מה), עניות מעבירה את האדם על דעת קונו, והביא מ"ש בספר מעיל צדקה (פי' א"ח סק"י), שכשיש צדקה בעולם, לא יגזול העני, כמ"ש (משלי ו' ז') "לא יבזו לגנוב כי יגנוב לפלא נפשו כי יעבי", וא"כ חלק מעניין הצדקה ג"כ להציל העני מאיסור גזל.

שורש טעם קריאת פרשת הזודש

עושה פלאות עם ישראל, ומביא את כל העולם להלחם עם ישראל, וקורע להם את הים כמו שהיה בקריעת ים סוף ומטביע את כל הגויים שונאי ישראל בים. ואמנם העניין הזה לא רק להכריז ולהודיע על הגאולה הקרובה, אלא ג"כ מכח הקריאה עצמה שהיא מעוררת הדבר.

והדברים רמוזים קצת ברוקח (ס' רמ"ג, ג' רמ"א), שמביא מדרשת חז"ל: "החודש הזה לכם", עד שלא יצאו ממצרים הקב"ה יושב וחושב השבונות ומעבר עיבורים ומקדש את השנים ומחדש את החודשים, כיון שיצאו ישראל ממצרים אמר להם, החדש הזה "לכם". כלומר שיש כאן דין בקריאה לעורר את ה'לכם', שזה ע"י הגאולה הקרובה.

ואמנם אין הכוונה רק לעניין הכנה לגאולה מעבדות או גלות, אלא בעיקר לגאולה רוחנית של הנפש, וכמ"ש הגר"א שזה עיקר מה שאנו מודים ומשבחים על גאולת מצרים, וכפי שביארתי בחיבורי "אשכול יוסף" הגדש"פ (אור ג"ט וע"ש ע"ד), שעיקר כוונת חז"ל בשבחה יציאת מצרים, על גאולת שעיבוד היצר הרע, שמידוע עם ישראל היו שרויים במצרים במ"ט שערי טומאה, וכל השעיבוד החומרי הוא פועל יוצא מחמת השעיבוד הרחני, ואילו היינו נשארים במצרים היינו נכנסים לשער הנ"י ואז לא היו יכולים לצאת לעולם מכח הטומאה, וזה אומרו שלא הספיק בצקם להחמיץ, ואמרו "ואילו לא הוציאנו משם עדיין היינו משועבדים", וזה שבח גאולת מצרים יותר משאר גאולות שבהם לא התחייבו להראות עצמו, כמו החיוב להראות עצמו כאילו יצא ממצרים.

ובאמת מצאתי להגר"א בספרו אדרת אליהו (שמו"ג י"ג) שביאר שד' פרשיות אלו, הם נגד ד' זמנים האמורים ביום השבת, שקלים לכפר על הנפש בעוה"ז, [זכור כנגד העוה"ב לנקום מעמלק בעוה"ב, פרה לימות המשיח, והחודש הזה כנגד תחיית המתים, כמ"ש בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל, פירוש באר אברהם].

וכתב הגר"א, הנה בין כולם יש הפסק בשעיבוד, לבד בין ב' האחרונים, בין ימות המשיח ותחיית המתים שאין הפסק. נמצא א"כ שקריאת החודש באה לעורר אותנו לקראת תכלית ופסגת הגאולה בתחיית המתים, שלה אנו מתפללים בכל עת, ומצפים בכל שעה, גאולת הנפש לחיים של עבודת ה' בקדושה וטהרה ומלכות ה' בעולם, שיכירו וידעו הכל כי ה' הוא האלוקים.

פרשת פקודי | "אלה פקודי המשכן משכן העדות" (ב"ב, כ"ט)

האם עוון העגל נמוזל לגמרי או ש"מא כל פורענות באה במקצת לכפר על העגל?

מהו העדות? אמר רבי שמעון ב"ר ישמעאל עדות הוא לכל באי עולם שיש סליחה לישראל! א"ר יצחק משל למה הדבר דומה, למלך שנשלט אשה וחיבבה הרבה, לימים כעס עליה והניחה והיו שכנותיה אומרות לה, המלך יותר אינו חוזר אליך עוד, לימים שלח לה המלך ואמר כבדי את ארמוני והציעי את המטות, שכיום פלוני אבוא אצלך, כיון שהגיע יום פלוני בא המלך אצלה ונתרצה לה ונכנס לארמונו ואכל ושתה עמה ועדיין לא היו שכנותיה מאמינות, אך כיון שהריחו באתה שעה ריח בשמים הנוף מהארמון, ידעו שנתרצה לה המלך.

כך הקב"ה חיבב את ישראל והביאם לפני הר סיני ונתן להם את התורה וקראם ממלכת כהנים, שנא' (שמו"ט) "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים", אבל לסוף ארבעים יום חטאו ועשו את העגל, ואמרו אלה אלוהיך ישראל (שמו"ג ז' ד'). אותה שעה אמרו העובדי כוכבים אינו מתרצה להם עוד, שנא' (למ"ד ד') "אמרו בגוים לא יוסיפו לגור", כיון שהלך משה לבקש רחמים עליהם מיד שלח להם הקב"ה שנא' (ממ"ד ז') "ויאמר ה' סלחתי לדברך", אמר משה ריבון העולם הריני מפויס שמחלת לישראל, אלא הודיע לעיני כל האומות שאין בליבך עליהם, א"ל הקב"ה חיך הריני משרה שכונתי בתוכם שנא' (שמו"ט כ"ט) "ועשו לי מקדש" ומכיוון שמחלתי להם, לכך נאמר "משכן העדות" שעדות היא לישראל שמחל להם הקב"ה, [מדרש רבה ותנחומא בפרשתן].

הנה יש להקשות דמשמע כאן במדרש שהקב"ה מחל לישראל על עוון העגל, וכן מבואר עוד שהמשכן הוא עדות לכל באי עולם שנמחל לישראל עוון העגל, ומשמע שנמחל עוון העגל במחילה גמורה, ולא מחילה בעלמא רק שלא לכלות את כלל ישראל, כמו שהיה ניתן להבין מהכתובים, הדנה אם לא היה כאן מחילה גמורה ועתידין להיענש על עוון העגל, אם כן איזו עדות יש בהשראת השכינה במשכן, הלא לא נמחל להם ועתידין להיענש, וצריך עיון דאיתא בסנהדרין (ק"ג) אמר רבי יצחק אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה דבר מועט מחטא העגל, שנא' (שמו"ג ז') "וביום פוקדי ופקדתי עליהם חטאתם", ומבואר שלא נמחל עוון חטא העגל לגמרי?

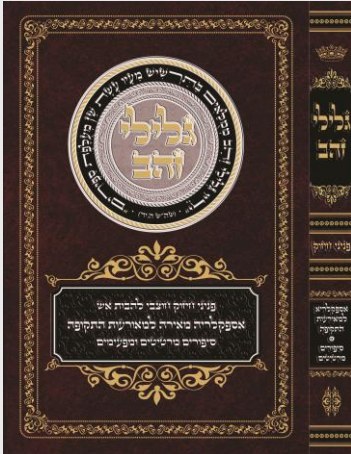
וכיסוד קושיא זו מציינו כבר בדברי רבותינו הראשונים, התוספות הרמב"ן והרשב"א ביבמות (ע"ג ד"ה מופין) דאיתא בגמרא שם שכל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא נשבה להם רוח צפונית, ולדעה אחת בגמרא הטעם משום שהיו נוזפים, ופירש רש"י שהיו נוזפים ממעשה העגל ולא היו ראויין לאור נוגה, והקשו על רש"י שאי אפשר לפרש שהיו נוזפים משום מעשה העגל, שהרי מחל להם הקב"ה ואמר להם סלחתי, שהרי אחר כך נעשה משכן והשרה הקב"ה שכונתו ביניהם, ולכך מפרשים שהיו נוזפים ממעשה מרגלים, ולא ממעשה העגל.

ונראה ליישב שאכן בשעה שבנו את המשכן היה מחילה גמורה על חטא העגל, והמשכן היה לעדות על כך, אך נאמר "וביום פוקדי ופקדתי" היינו שאם ישובו לחטוא, יפרע מהם גם על חטא העגל, וכיון שחטאו במרגלים נפרע בכל דור גם על חטא המרגלים. ונראה לבאר שחטא העגל והמרגלים מלבד ששניהם עוון בחוסר אמונה בהש"ת, יותר נראה ששניהם היו עניין אחד של ליצנות, שכל מהות עבודה זרה היא ליצנות, שהרי לעשות עגל ולומר אלה אלוהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים, היא הליצנות הגדולה ביותר, ואין לך ליצנות גדולה מזו. וכן מצאתי במדרש (שמו"ר פ"ג ט"ז) שמדומה את נתינת הזהב לעגל לנתינת זהב לתאיטרון עבור בית שחוק. וגם חטא המרגלים היה עוון של ליצנות, שכביכול כל מעשיהם היה התלוצצות בהש"ת, שהביאו הפירות והתאונו על גדולם, ועל מותם של יושבי כנען, בעוד שהכל היה לטובת ישראל. ובס"ד מצאתי שהדברים מפורשים בספרנו (שמו"ג ז') וזה לשונו: "וביום פוקדי, כאשר יוסיפו לחטוא כמו במרגלים". ומבואר כאמור שמתחילה אחר חטא העגל היתה כפרה גמורה, אלא שהקב"ה פורע על חטא העגל כאשר הוסיפו לחטוא בחטא המרגלים.

וכן איתא ברבינו בחיי שהקב"ה פוקד על מעשה העגל כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם, כמו שאמרו רבותינו (נדרים ז'.) על הכתוב "פוקד עוון אבות" ויזכיר הכתוב שפקידה זאת נמשכת עד ארבעה דורות, ומה שאמרו חז"ל (ילושלמי מע"ג ד"ה) אין לך דור ודור שלא יהא בו קצת מעון העגל, והרי אף כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם אינה מתפשטת אלא עד ד' דורות, לשון פקידה כאן אינה אלא לשון זכירה שהקב"ה רק זוכר עוון העגל כשהדור חוטא, אבל אינו פוקדו, כי בחורבן בהמ"ק נפקד הכל ונמחה העוון לגמרי, כי בודאי היה החורבן ההוא והאבדה ההיא עצומה שאבדו ישראל שיתמרקו בה עונותיהם ולא ישאר להם מעון העגל כלום. וכדאיתא במדרש איכה, עד היכן חטאו של עגל קיים, ר' ברכיה אומר עד עגלי ירבעם, שנא' (הש"ע ז') "כרפאי לישראל ונגלה", ר' שמואל בר נחמני אומר עד חורבן בהמ"ק, שנא' (מק"ט ט"ז) "קרבו פקודות העיר" הזאת. הא למדת שאין עוון העגל נפקד כלל מחרבן הבית ואילך, ואף על פי שאינו נפקד הקב"ה זוכרו, שאם לא היה זוכרו היה מתנהג עמהם במידת רחמים, והזכירה ההיא מונעת הרחמים, אבל לעתיד לבא ישכחנו לגמרי, שכן הבטיחנו על ידי נביאו, (ישעיה מ"ט, ט"ו) "גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך".

הזפייע!

להצלחות עדי מירון זיסים בן זויה שיזוי

והיא שעמדה לאבותינו | גרזירים מתוך הספר הזודש "גלילי זהב" קטע מדרשה י"ז

מה עמד לאבותינו ולנו בכל הדורות? דבר ראשון עמדה לנו מעלת הצדקה. מיד אחרי שבעל ההגדה אומר: 'אחרי כן יצאו ברכוש גדול' נאמר: 'והיא שעמדה לאבותינו'. מה זה 'והיא'? הרכוש הגדול! וכי כסף יעזור? תראה, מדינה שלמה, אחת המדינות המפותחות בעולם - מדינת ישראל, קשה לה להתמודד עם ארגון טרור שאין לו סיפנה אחת, מטוס אחד, או טנק אחד. וכבר חצי שנה מלחמה. לא יעזור כסף ולא זהב, ולא שום דבר. מה עוזר? 'והיא שעמדה!' מה זה 'והיא'? תורה! תפילה! צדקה! זה מה שנותן את הכח לחיילים בשדה הקרב.

...אחרי כמה ימים ראו כתבה בעיתון עם התמונה שלו - שהוא מת. לא עברו שלושה ימים! הם מזהים שזה אותו אחד שהיה מגיע לבית שלהם כל ר"ח, [ראה בתוך הספר גלילי זהב כל המעשה באריכות] תראה מה זה כח הצדקה! זה הפירוש ל'והיא שעמדה לאבותינו'. פירוש ראשון - מעלת הצדקה.

תשמעו דבר פלא שכתוב במדרש, 'ראה הים ויגוס', ראה ביזת מצרים. וכי הים מתרגש שרואה כסף? במדרש! אמרו נס מפני נס, הים נס מפני ארוננו של יוסף. אבל לפי הפירוש שנס מפני ביזת מצרים מה הפשט בזה? לפי מה שאמרתי לכם, בס"ד העניין מובן, הים ראה את עם ישראל מביאים איתם ביזה, כסף וזהב, ואומרים: את הכסף הזה אנחנו ניתן לעניים. בכסף הזה נעשה מצוות, נבנה את בית המקדש, נקים ישיבות. ויגוס הים מפניהם - הים נס מפני ביזת מצרים, מפני מצות הצדקה.

'והיא שעמדה לאבותינו, שבכל דור ודור'. מה יעשה אדם וינצל מחבלי משיח? יעסוק בתורה ובגמ"ח, אסור לפחד, אסור להיכנס לפאניקה. אוי ואבוי!

אומר רבינו בחיי בספרו כד הקמח, אדם ששומע קולות מלחמה והוא מפחד, הוא מכניס את עצמו לסכנה. אשרי אדם מפחד תמיד, אומרים חז"ל - הוא בדברי תורה. אתה צריך לפחד שלא תשכח דברי תורה. צריך לפחד שלא תפסיד לימוד תורה, שלא תפסיד מצוות. מזה צריך לפחד! ממלחמה?! אסור לך לפחד. מה אתה צריך לעשות? אומר רבינו בחיי בשם רבינו יונה, אתה שומע קולות מלחמה, מה הסגולה להינצל? שים מבטחך בה' יתברך. תבטח בו שהכל בידו ואף אחד לא יכול להזיק לך! אף אחד לא יכול להרע לך! שום כח בעולם לא יכול לפעול בלתי ה' יתברך לבדו. לא יאונה לך כל און. אומר רבינו בחיי, אפילו בעל עיונות, אם הוא בוטח בה' יתברך, בשכר זה שהוא בוטח בה' הוא ינצל, כי שכרו כפול ומכופל, וכי השי"ת יבחר לו ה טוב, כי האדם לא יודע מה טוב עבורו שיבחר בו להינצל.

הזכרנו כמה פעמים את דברי רבינו הרמב"ם, 'שכותב דבר מבהיל ביותר: מעולם לא ארע דבר רע לנביאים ולצדיקים. אלא, בשעה שהסירו מחשבתי רגע אחד מה' יתברך.

וזה פירוש שני שיש לנו, ל'והיא שעמדה לאבותינו'. 'שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם'. מה עומד לנו? האמונה בה' יתברך. הסגולה הנפלאה הזו של הגאון ר' חיים מוואלוז'ין שאומר, שברגע שאדם משעבד את ליבו לה' יתברך ובוטח בה' שאף אחד לא יוכל להזיק לו - פלא פלאות, אף אחד לא יזיק לו.

היה יהודי יקר שהיה לו משפט והיה מסובך בעניינים, לקח עו"ד בכיר ולא עזר לו כלום. כל המשפט התנהל בעצלותיים, והשופטים היו גוערים בו מפעם לפעם. לפני שהלך לגזר הדין הראיתי לו את ה'נפש החיים' הוזה שאומר שזו סגולה להינצל מכל רע. אמרתי לו, אתה עומד בבית המשפט, אל תחשוב שום דבר - לא איזה טענות לטעון, איזה שאגות לשאוג. שום דבר. תחשוב על הנפש החיים הוזה שכבר מקורו בדברי הראשונים. ברגע שאתה שמים מבטחך בה' יתברך, שלא השופט הזה יכול להזיק לך, ולא סוללת עורכי הדין שתובעים אותך, ולא אף אחד - תראה שלא יוכלו להזיק לך. כך הוא עשה. לא רק שעשה כך, אלא הביא איתו לבית המשפט את הספר 'נפש החיים' והתחיל לקרוא. עומדים עוד רגע לגזור את גזר הדין שלו, והוא יושב על ספסל הנאשמים וקורא בקול. השופט בא לגזור את גזר הדין, ושותק. עוד פעם, באים לדבר, והוא צועק את ה'נפש החיים', קורא בכוונה גדולה. עד שהשופטים התחילו להתלחש ביניהם: רגע, נכון שכבר כתבנו את פסק הדין, אבל לכאורה מה שטען הסניגור שלו שהוא לא בריא בנפשו, הטענה הזו היא נכונה. הוא לא נראה בריא בנפשו, למרות שעד היום היה נראה לנו שכן. אנחנו עכשיו נשב ונתכנס בדיון מחדש. הודיעו שאין פסק. ישבו להתכנס, ייתן הפסק בדואר. פלא פלאות! הגיע הפסק בדואר - זכאי לחלוטין! התיק נסגר! יש הרבה מעשיות והרבה סיפורים על הסגולה הזו של ה'נפש החיים'. יש מעשה ידוע עם הגרי"ז, והדברים ידועים.

אוצר הרשות מרתקות, פניני זיווק
זויעבי להבות אש, סיפורים מרטיטים
אספקלריה למאורעות התקופה

להשיג בזוזיות הספרים המובחרות בכל רחבי הארץ הפצת "גיטלר"

ובנקודות המכירה של מכון "כרם יוסף" בהם ניתן להשיג יתר ספרי המחבר:

ירושלים: "יפה נוף" צומת בר אילן | מקור הספר "יריד הספרים" מלכי ישראל 3 גאולה | הספריה הספרדית רח' דוד | "הפצת ספרי קודש" רחוב דוד | "ולדמן" חנות הספרים בבהמ"ד בעלזא

גבעת זאב: "פאר הגבעה" מרכז מסחרי אגן האיילות
בני ברק: הרב שאול שולמן רח' סוקולוב 34 כניסה ב' - פנימית 0527618640
בחולון: הרב אסף יחזקאל 052-7108849
אופקים: הרב אהרן חזן רח' יוסף קארו 55/4 פל' 0533161507
נתניה: הרב אלון ארביב רח' הפורצים 10/2 פל' 0504136465
אשקלון: חנות הספרים "מוריה", רחוב העבודה 28
לברורים ואודות עאר ספרי המוזבר
02-5373570 / 054-84-60007/8

עין זייים למזוזיקים בה תומכיה מאושר

העלון במהדורת המייל המופץ לאלפי
מזיזי העלון בארץ ובתפוצות
מוקדש ומוקטר לע"ז הטחורה של המזוז
זייים בן מלכה ז"ל
שהשבוט ביום רביעי יוזול יום פטירתו
בבקש מכל מי שיוכל להזכירו בלימוד
לעשות זוזת רווח לעילוי זשמתו.

למען תזוזי זפליכם

להאזנה לשיעוריו המרתקים על
הרב יוסף זוזי סימן טוב שליט"א
מזובר סדרת הספרים "כרם יוסף"
ואשכול יוסף ע"ה"ת והמועדים
073-371-8053
לקבלת צינתוק והאזנה בשידור זוזי הקש #
לשורה משמחת:
המערכת שוררה וכל השיעורים מסודרים לנושאים:
פרשת השבוע / הלכה ומנהג / מוסר ואגדה / ועוד
ניתן להוריד את השיעורים בקול הלשון

ההגדה

איצור פניני מתיקות ההגדה קושיות מרתקות ותידועים רבים

ההגדה - "אשכול יוסף"

מתוך הסכמת מרן הראש"ל הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א:

"...כל הרוצה לקיים מצוות והגדת לבנך בהידור גם לבניו הגדולים בני התורה והעליה, ימצא הרבה דברי הפן בהגדת "אשכול יוסף", בקיאות נפלאה לצד עיון ישר, שאלות עמוקות לצד תשובות מנומקות. אשרי חלקו של המחבר שיזכה לחדש הידושים נפלאים וערבים, וכבר יצא מוגיטין שלו בספריו הקודמים, והולך ומשביח..."

מתוך הסכמת מרן רה"י הגאון רבי משה צדקה שליט"א ר"י "פורת יוסף":

"...ספר זה יש בו תועלת גדולה, הרב המחבר צולל במים אדירים ומחדש ומזכה אחרים, וכבר זכה לחבר חיבוריו החשובים, ספר "כרם יוסף" על הש"ס, וספר "אשכול יוסף" עה"ת, מלבד שאר חיבוריו בהלכה ובאגדה, שנותנים מתיקות ועריבות בתורה, והתקבלו באהבה וחיבה, בודאי יהיו לתועלת רבה וייהנו ממנו הלומדים..."

מתוך הסכמת מרן רה"י הגאון רבי דוד כהן שליט"א ר"י "הברוך":

"...והוא חיבור גדול על הגדה של פסח, מלא וגדוש בדברי תורה ערבים ושמחים, ופנינים יקרים בהלכה ובאגדה, בקיאות עצומה והיקף רב, ויש בכוחם להנחיל עריבות ומתיקות סיפור יציאת מצרים, להבין ולהשכיל עומק עיונה של הגדה של פסח ותוכנה הפנימי, ובודאי יהיה ספר זה לתועלת ולברכה מרובה, וזכות הרבים תלוי בו. ובעז"ה יתקבל באהבה ובהיבה כספריו הקודמים ויעלה על שולחן מלכים."

"ההגדה" - "אשכול יוסף" זו לא אגדה, זו "הגדה"!

ההגדה שמעת צאתה מכה גלים אדירים ברחבי תבל. "ההגדה" פשוטו כמשמעו! בטעם, במתיקות, בהריפות, בבקיאות, בבהירות, בפאר ובהדר, תורה מפוארה בכלי מפואר!

ירושלים: הפצת "יסודי" - רחוב פישל | "יפה נוף" צומת בר אילן | מקור הספר מלכי ישראל 3 גאולה | הספרייה הספרדית רחוב דוד | "הפצת ספרי קודש" רחוב דוד | גירסה, ש. זכרון משה "ולדמן" בבהמ"ד בעלזא | מלכות קודש רח' שוורץ 1 ע"י שוק מחנה יהודה | גבעת זאב החדשה: תשמישי קדושה הרב שהרבני
בני ברק: הרב שאול שולמן רח' סוקולוב 34 כניסה ב' 0527618640 **אופקים:** הרב אהרן חזן רח' יוסף קארו 55/4 קארו 0533161507
נתניה: הרב אלון ארביב רחוב הפורצים 10/2 פל' 0504136465. **אשקלון:** "מוריה", העבודה 28
בחנייות הספרים בכל רחבי הארץ חו"ל: בייגל אייזן / הפצת "מאזנים וגשל" / "כתר"

נותרה כמות מצומצמת!!!

להזמנות ופרטים נוספים

054-84-60008/7

02-5373570

